

цигани - железари”, “български цигани - калайджии”.

Махалата е типично гето. Преобладават паянтовите постройки, пренаселени и нехигиенични. Блоковете са в окаяно състояние, по коридорите сноват плъхове. Месото от разфасовани на място животни се продаваше почти в калта. Безработицата и мизерията са масово разпространени.

}

Гр. СЛИВЕН и Сливенските села - около 41 000 роми на територията на бившия окръг и около 23 000 роми в града.

В Сливен има две големи цигански махали, но циганите живеят и в другите квартали, дисперсирано сред българите. Кв. “Надежда” е едно от най-лошите гета в страната. Между 9 000 и 12 000 души живеят натъпкани в оградено с бетонен зид малко пространство, потънало в кал и мръсотия. Хубави големи къщи имат “турците”, музикантите и част от джамбазите, живеещи в “лицевата част” на гетото. Останалите обитават малки, паянтови, зле поддържани постройки, изключително пренаселени. Освен “коренните” жители - “турски” цигани, джамбази и музиканти, в махалата живеят много преселници от други краища на страната, заселени компактно - “бебровските цигани” (от с. Беброво, Еленско) и “градешките цигани” (от с. Градец, Котелско). В най-бедните части от махалата живеят “голите цигани” - отдавна отседнали влашки цигани, загубили занаятите си, културната си идентичност, силно маргинализирани. В продължение на десетилетия значителна част от тях живеят, подпомагани от социални грижи. Сред тях има много просеци и много безнадзорни деца.

Отношенията между циганите от различните групи често е конфликтно. Йерлиите се оплакват, че градешките цигани ограбват домовете им, дори че отвличат дъщерите им и ги принуждават да проституират.

Кв. “НИКОЛА КОЧЕВ” - една от най-хубавите цигански махали. Населен е главно с йерлии християни. Част от тях са били сред първите наемни работници в текстилните предприятия, открити в града през XIX в. Образователното ниво на хората в квартала е много високо. Много добре са интегрирани в икономическия, социалния и културния живот на града. Значителна част от ромите са се представили като българи при последното преброяване (през 1992 г.).

Много тежко бе положението в с. Сотиря, малко по-добро в с. Самуилово, Крушари, Тополчани. Там преобладават циганите християни, отдавна отседнали йерлии.

с. ГРАДЕЦ - от 5 700 жители само 860 са българи, останалите близо